

Визначають характеристику імпедансу поверхні шкіри як функцію частоти електричної змінної напруги шляхом подачі напруги на один або кілька електричних провідників, що мають гальванічний чи ємнісний зв'язок з поверхнею шкіри, і зміни частоти з наступним порівнянням з наперед сформованою опорною характеристикою. При співпаданні ходу цих характеристик поверхня шкіри визнається такою, що належить до живої тканини.